

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการประเมินการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการวิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ ของผู้ใช้งาน 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ กลุ่มครูที่ปรึกษาและกลุ่มนักเรียน นักศึกษา โดยแต่ละกลุ่มจะมีการใช้งานระบบย่อยแตกต่างกันไป คือ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ ใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากร และ ระบบงานสารบรรณ

กลุ่มครูที่ปรึกษา ใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากร ระบบงานสารบรรณ และระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา

กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา

โดยเนื้อหาสำหรับการประเมินการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย

- 1) ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- 2) ข้อมูลระดับความพึงพอใจการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา
- 3) ข้อมูลระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

การดำเนินการวิจัยเป็นแบบเชิงสำรวจ สำหรับการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแต่ละกลุ่ม มีวิธีการที่แตกต่างกันไป กลุ่มเจ้าหน้าที่และครูใช้วิธีการแจกแบบสอบถามทุกคน โดยกลุ่มเจ้าหน้าที่ จำนวน 30 ราย กลุ่มครูที่ปรึกษาจำนวน 88 ราย สำหรับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มเป็นคณะ จำนวน 333 ราย โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และสำหรับนักศึกษบางส่วนใช้วิธีการกรอกแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต สามารถสรุปผลจากการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษาดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ใช้งานระบบจำนวน 30 คน จากทั้งหมด 33 คน โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 เป็นเพศชายเพียงร้อยละ 10 ส่วนใหญ่อายุไม่เกิน 30 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีสถานะตำแหน่งงานเป็นลูกจ้าง นอกจากนี้ส่วนใหญ่นิยมใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในช่วงเวลากลางวัน (12.00 – 15.59 น.) และใช้งานภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มครูที่ปรึกษาผู้ใช้งานระบบจำนวน 88 คน จากทั้งหมด 101 คน โดยเป็นหญิง ร้อยละ 62.50 เป็นเพศชายร้อยละ 37.50 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานะตำแหน่งงานเป็นข้าราชการ หรือพนักงานราชการ โดยครูที่ปรึกษาทำงานในคณะบริหารธุรกิจมากที่สุด รองลงมาคือ คณะคหกรรม นอกจากนี้ส่วนใหญ่นิยมใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในช่วงเวลา กลางวัน (12.00 – 15.59 น.) และใช้งานภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้งานระบบจำนวน 333 คน จากทั้งหมด ประมาณ 1,956 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.18 เป็นเพศชายร้อยละ 22.82 ส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 18 ปี และศึกษาในระดับ ปวช. โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาในคณะพาณิชยกรรม มากที่สุด รองลงมาคือ คณะคหกรรม สำหรับการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษานั้น พบว่า มีผู้ปกครองถึงร้อยละ 48.95 ไม่รับทราบว่าผู้ปกครองสามารถเข้าใช้งานระบบ เพื่อตรวจสอบผลการเรียน ของนักเรียน นักศึกษาได้และด้านการได้รับคำแนะนำในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาจากครูที่ปรึกษานั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ได้รับคำแนะนำในการใช้งานถึง ร้อยละ 68.77 นอกจากนี้แล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในช่วงเวลา กลางวัน (12.00 – 15.59 น.) และใช้งานภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา เชียงใหม่

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปความถี่ในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้งาน

ระบบงานย่อยของระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ความถี่การใช้งานจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้งาน			หน่วย
	เจ้าหน้าที่	ครูที่ปรึกษา	นักเรียนนักศึกษา	
ระบบบริหารจัดการบุคลากร	ไม่เกินสองครั้ง	ไม่เกินสองครั้ง	-	ต่อเดือน
ระบบงานสารบรรณ	ไม่เกินสองครั้ง	ไม่เกินสองครั้ง	-	ต่อสัปดาห์
ระบบบริหารจัดการนักเรียนนักศึกษา	-	ไม่เกินสองครั้ง	ไม่เกินสองครั้ง	ต่อเดือน

จากตารางที่ 5.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งานทุกกลุ่มยังมีความถี่ในการใช้งานค่อนข้างน้อย โดยความถี่ในการใช้ในระดับต่ำสุด คือไม่เกินสองครั้งต่อเดือน สำหรับระบบบริหารจัดการบุคลากรและระบบงานสารบรรณ และไม่เกินสองครั้งต่อสัปดาห์สำหรับระบบงานสารบรรณ โดยเฉพาะระบบงานสารบรรณ ซึ่งจะมีข่าวสารเข้าเป็นประจำ แต่ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษายังคงเข้าใช้งานน้อย

ตารางที่ 5.2 แสดงสรุประดับการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้งาน

ระบบงานย่อยของระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา	ระดับการใช้งานจำแนกตามกลุ่มผู้ใช้งาน		
	เจ้าหน้าที่	ครูที่ปรึกษา	นักเรียนนักศึกษา
ระบบบริหารจัดการบุคลากร	2.53 (ปานกลาง)	3.22 (ปานกลาง)	-
ระบบงานสารบรรณ	3.54 (มาก)	3.57 (มาก)	-
ระบบบริหารจัดการนักเรียนนักศึกษา	-	3.27 (ปานกลาง)	2.74 (ปานกลาง)
ค่าเฉลี่ยรวม (แปลผล)	3.04 (ปานกลาง)	3.35 (ปานกลาง)	2.74 (ปานกลาง)

จากตารางที่ 5.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้งานทุกกลุ่มยังมีการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาในระดับปานกลาง โดยผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษา มีระดับการใช้งานระบบสารบรรณมากที่สุด เนื่องจากเป็นระบบที่มีข้อมูลข่าวสารเข้ามาบ่อยที่สุดและส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงาน สำหรับนักเรียน นักศึกษา ใช้งานเพียงระบบเดียว คือ ระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา ซึ่งนิยมใช้ในระดัปปานกลาง จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีระดับการใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากร เพื่อการรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ภายใน มากที่สุด และมีระดับการใช้งานระบบงานสารบรรณ เพื่อการอ่านเอกสาร E-Office ที่ส่งเข้ามาเพื่อรับทราบคำสั่งและข่าวสาร มากที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มครู มีระดับการใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากร เพื่อการรับ-ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ภายใน มากที่สุด มีระดับการใช้งานระบบงานสารบรรณ เพื่อค้นหาเอกสาร E-Office ในระบบเพื่อเก็บเป็นหลักฐานอ้างอิงในการทำผลงาน มากที่สุด และมีระดับการใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา เพื่อบันทึกข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษามากที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีระดับการใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา เพื่อการตรวจสอบผลการเรียนมากที่สุด

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีระดับความพึงพอใจ ในประเด็นด้านการรับรู้ต่อความง่ายในการใช้งาน ด้านการรับรู้ต่อประโยชน์ในการใช้งาน และประเด็นด้านลักษณะสารสนเทศของระบบบริหารจัดการบุคลากร และระบบงานสารบรรณ ในระดับมาก

สำหรับระบบบริหารจัดการบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่มีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็น ภาพรวมความง่ายต่อการใช้งานและระบบมีความปลอดภัยในการใช้งาน ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขข้อมูลสำคัญได้ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุด คือ คู่มือและเอกสารการใช้งานระบบเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน สามารถนำไปใช้งานได้ถูกต้อง และระบบช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับท่าน ลดขั้นตอนในการติดต่อ และเพิ่มประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบมีความชัดเจน กะทัดรัด ได้ใจความ มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีการปรับปรุงสม่ำเสมอที่สุด

สำหรับระบบงานสารบรรณ เจ้าหน้าที่ที่มีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็นภาพรวมความง่ายต่อการใช้งานและระบบมีความปลอดภัยในการใช้งาน ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขข้อมูลสำคัญได้ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุดคือ ระบบง่ายต่อการใช้งาน ผู้ใช้สามารถใช้งาน และทำความเข้าใจกับระบบได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้มากนัก และ ระบบมีความน่าเชื่อถือสามารถใช้งาน ได้ตลอดเวลาที่ผู้ใช้งานต้องการใช้ ไม่มีปัญหาระบบล่มเหลวหรือไม่สามารถให้บริการได้ ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบมีความชัดเจน กะทัดรัด ได้ใจความ มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีครบถ้วนและครอบคลุม ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ น้อยที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มครูที่ปรึกษา มีระดับความพึงพอใจในประเด็นด้านการรับรู้ต่อความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน และประเด็นด้านลักษณะสารสนเทศของระบบย่อยทั้ง 3 คือ ระบบบริหารจัดการบุคลากร ระบบงานสารบรรณ และระบบบริหารจัดการนักเรียนนักศึกษาในระดับมาก

สำหรับระบบบริหารจัดการบุคลากร ครูที่ปรึกษามีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็น ระบบง่ายต่อการใช้งาน ผู้ใช้สามารถใช้งานและทำความเข้าใจกับระบบได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้มากนักและระบบช่วยลดเวลาในการเรียกดูข้อมูลเมื่อเทียบกับการทำงานแบบเดิมที่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุดคือ รวมทั้งหมด พึงพอใจในด้านความง่ายต่อ

การใช้งานและระบบมีความน่าเชื่อถือ สามารถใช้งาน ได้ตลอดเวลาที่ผู้ใช้งานต้องการใช้ ไม่มีปัญหา ระบบล่มเหลวหรือไม่สามารถให้บริการได้ ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง ไม่ผิดพลาด น้อยที่สุด

สำหรับระบบงานสารบรรณ ครูที่ปรึกษามีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็นระบบง่ายต่อการใช้งาน ผู้ใช้สามารถใช้งานและทำความเข้าใจกับระบบได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้มากนัก และระบบมีความน่าเชื่อถือ สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาที่ผู้ใช้งานต้องการใช้ ไม่มีปัญหา ระบบล่มเหลวหรือไม่สามารถให้บริการได้ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุดคือรวมทั้งหมด พึงพอใจในด้านความง่ายต่อการใช้งาน และระบบมีความรวดเร็วในการใช้งาน เช่น การเปิดดูข้อมูล การค้นหาข้อมูลสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ไม่เสียเวลารอนาน ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบเข้าถึงได้ง่าย ไม่ผ่านขั้นตอนหลายอย่าง มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง ไม่ผิดพลาด น้อยที่สุด

สำหรับระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา ครูที่ปรึกษามีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็นระบบง่ายต่อการใช้งาน ผู้ใช้สามารถใช้งานและทำความเข้าใจกับระบบได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้มากนัก และระบบช่วยลดเวลาในการเรียกดูข้อมูลเมื่อเทียบกับการทำงานแบบเดิมที่ไม่ใช่คอมพิวเตอร์ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุดคือ รวมทั้งหมด พึงพอใจในด้านความง่ายต่อการใช้งาน และระบบช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับท่าน ลดขั้นตอนในการติดต่อและเพิ่มประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสาร ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบเข้าถึงได้ง่าย ไม่ผ่านขั้นตอนหลายอย่าง มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีความถูกต้อง ไม่ผิดพลาด น้อยที่สุด

การเปรียบเทียบความแตกต่างด้านความพึงพอใจการใช้งานระบบเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษา เนื่องจากมีการใช้งานเหมือนกัน 2 ระบบ คือ ระบบบริหารจัดการบุคลากร และระบบงานสารบรรณเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งสองระบบ

สำหรับระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา กลุ่มผู้ใช้ที่เป็นนักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน ในประเด็นระบบง่ายต่อการใช้งาน ผู้ใช้สามารถใช้งานและทำความเข้าใจกับระบบได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้มากนัก และระบบมี

ความปลอดภัยในการใช้งาน ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขข้อมูลสำคัญได้ มากที่สุด สำหรับประเด็นความพึงพอใจในด้านความง่ายและประโยชน์ในการใช้งานที่น้อยที่สุดคือ คู่มือและเอกสารการใช้งานระบบเข้าใจได้ง่ายและชัดเจนสามารถนำไปใช้งานได้ถูกต้อง และระบบมีความรวดเร็วในการใช้งาน เช่น การเปิดดูข้อมูล การค้นหาข้อมูลสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ไม่เสียเวลารอนาน ส่วนความพึงพอใจในด้านลักษณะสารสนเทศ มีความพึงพอใจในประเด็น สารสนเทศที่ได้จากระบบมีความชัดเจน กะทัดรัด ได้ใจความ มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบ มีความยืดหยุ่น สามารถนำสารสนเทศไปปรับใช้งานได้หลากหลาย น้อยที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ในระดับปวช. มีระดับความพึงพอใจที่ใกล้เคียงกับระดับปวส. ซึ่งในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 และ 3.20 เมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่าไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาและปัญหาอื่นๆในภาพรวม

ปัญหาแบ่งออกเป็น 2 ปัญหาหลัก คือ 1) ปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา และ 2) ปัญหาอื่นๆในภาพรวมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

1) ปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ระดับปัญหาในการใช้งานของผู้ใช้งาน กลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษา เห็นว่าระดับปัญหาในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทุกระบบที่มีการใช้งาน มีระดับปัญหาน้อยแต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05พบว่าเจ้าหน้าที่มีระดับปัญหาการใช้งานที่แตกต่างจากครูที่ปรึกษา โดยเจ้าหน้าที่จะมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาที่มากกว่าครูที่ปรึกษา ส่วนกลุ่มผู้ใช้งานที่เป็นนักเรียนนักศึกษา เห็นว่าระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา ในระดับปัญหาปานกลาง จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากรและระบบงานสารบรรณ ในระดับน้อย

สำหรับระบบบริหารจัดการบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็นระบบทำงานได้ไม่รวดเร็ว การเรียกดู หรือ ค้นหาข้อมูลทำได้ช้า มากที่สุด และระบบไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ ข้อมูลต่างๆ ไม่มีการป้องกันที่ดี น้อยที่สุด

สำหรับระบบงานสารบรรณ เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็นระบบทำงานได้ไม่รวดเร็ว การเรียกดู หรือ ค้นหาข้อมูลทำได้ช้า มากที่สุด และระบบไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ ข้อมูลต่างๆ ไม่มีการป้องกันที่ดี น้อยที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการบุคลากรและระบบงานสารบรรณ ในระดับน้อย

สำหรับระบบบริหารจัดการบุคลากร ครูที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็นการเรียนรู้และใช้งานระบบ ทำได้ยาก มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบ มีปริมาณไม่เหมาะสม มีมากหรือน้อยเกินไปกับความต้องการ น้อยที่สุด

สำหรับระบบงานสารบรรณ ครูที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็นการเรียนรู้และใช้งานระบบ ทำได้ยาก มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบ มีปริมาณไม่เหมาะสม มีมากหรือน้อยเกินไปกับความต้องการ น้อยที่สุด

สำหรับระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา ครูที่ปรึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็นการเรียนรู้และใช้งานระบบ ทำได้ยาก มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบ มีปริมาณไม่เหมาะสม มีมากหรือน้อยเกินไปกับความต้องการ น้อยที่สุด

ผู้ใช้งานกลุ่มนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียนนักศึกษาในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาในการใช้งานระบบ ในประเด็น ระบบทำงานได้ไม่รวดเร็ว การเรียกดู หรือ ค้นหาข้อมูลทำได้ช้า มากที่สุด และสารสนเทศที่ได้จากระบบมีความผิดพลาด ไม่ตรงกับความเป็นจริง น้อยที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านระดับปัญหาการใช้งานระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา ของระดับปวช. และปวส. พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2) ปัญหาอื่นๆในภาพรวมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา

ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาอื่นๆในภาพรวมที่แตกต่างจากครูที่ปรึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหามากกว่าครูที่ปรึกษา

ผู้ใช้งานกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นถึงระดับปัญหาภาพรวมเรียงตามลำดับปัญหาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ลำดับ 1 ปัญหาด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาหา ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไม่สามารถให้บริการอย่างครอบคลุมตามการใช้งาน มากที่สุด และระบบข้อมูลที่ใช้ในงานต่างๆเป็นระบบข้อมูลที่ต่างคนต่างทำต่างคนต่างใช้ ไม่มีการวางแผนที่จะนำมาบูรณาการใช้ร่วมกัน น้อยที่สุด

ลำดับที่ 2 มีด้วยกัน 2 ประเด็นหลัก คือ

ปัญหาด้านการจัดการ มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาขาดการสนับสนุนและฝึกอบรมการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา มากที่สุด และนโยบายในการใช้งานไม่ชัดเจน มีการใช้

ระบบเดิมที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์กับระบบใหม่ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ ทำงานประเภทเดียวกัน น้อยที่สุด

ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอกับปริมาณการใช้งานและจำนวนผู้ใช้งาน มากที่สุด และสภาพเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่พร้อมกับการใช้งาน น้อยที่สุด

ลำดับที่ 4 ปัญหาด้านบุคลากร มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหา บุคลากรมีความรู้และเชี่ยวชาญคอมพิวเตอร์มีจำนวนน้อย มากที่สุด และหน่วยงานขาดผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญที่จะมาเป็นผู้ให้คำแนะนำการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้แก่บุคลากรภายในวิทยาลัย น้อยที่สุด

ผู้ใช้กลุ่มครูที่ปรึกษา มีความคิดเห็นถึงระดับปัญหาภาพรวมเรียงตามลำดับปัญหาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ลำดับ 1 ปัญหาด้านบุคลากร มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหา บุคลากรมีความรู้และเชี่ยวชาญคอมพิวเตอร์มีจำนวนน้อย มากที่สุด และหน่วยงานขาดผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญที่จะมาเป็นผู้ให้คำแนะนำการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้แก่บุคลากรภายในวิทยาลัย

ลำดับที่ 2 ปัญหาด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหา ซอฟต์แวร์สนับสนุนการพัฒนาระบบงานและฐานข้อมูลของหน่วยงานมีความหลากหลาย ไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน มากที่สุด และระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไม่สามารถให้บริการอย่างครอบคลุมตามการใช้งาน

ลำดับที่ 3 ปัญหาด้านการจัดการ มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหา นโยบายในการใช้งานไม่ชัดเจน มีการใช้ระบบเดิมที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์กับระบบใหม่ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ ทำงานประเภทเดียวกัน มากที่สุด และขาดการสนับสนุนและฝึกอบรมการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา น้อยที่สุด

ลำดับที่ 4 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ มีความคิดเห็นในประเด็นปัญหาสภาพเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่พร้อมกับการใช้งาน มากที่สุด และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอกับปริมาณการใช้งานและจำนวนผู้ใช้งาน น้อยที่สุด

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลของการศึกษาการประเมินการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง มาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษา ด้านความถี่ในการใช้งาน ผู้ใช้งานทุกกลุ่มมีความถี่ในการใช้งานส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำที่สุด ด้านระดับการใช้งานบริการต่างๆจากระบบ ผู้ใช้งานทุกกลุ่มนิยมใช้งานเฉพาะส่วนที่จำเป็นกับตัวเอง เช่น กลุ่มครูที่ปรึกษานิยมใช้ระบบงานสารบรรณเพื่อการค้นหาเอกสารคำสั่งเพื่อทำผลงาน กลุ่มเจ้าหน้าที่นิยมนำระบบงานสารบรรณเพื่อการดูคำสั่งมอบหมายหน้าที่พิเศษ กลุ่มนักเรียน นักศึกษานิยมใช้เพื่อการตรวจสอบผลการเรียน

ด้านความพึงพอใจด้านการรับรู้ต่อความง่ายในการใช้งานจากระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ผู้ใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่และกลุ่มครูที่ปรึกษา มีความพึงพอใจทุกระบบย่อยในระดับมาก ส่วนผู้ใช้กลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ด้านความพึงพอใจด้านการรับรู้ต่อด้านต่อประโยชน์ที่ได้รับจากระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ผู้ใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่และกลุ่มครูที่ปรึกษา มีความพึงพอใจทุกระบบย่อยในระดับมาก ส่วนผู้ใช้กลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

จากการประเมินพบว่าไม่สอดคล้องกับ Davis (1989) ที่กล่าวถึงแนวคิดการประเมินแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ซึ่งกล่าวว่าแนวทางการใช้งานเทคโนโลยีนั้น ขึ้นอยู่กับสองปัจจัย คือ

- 1) การรับรู้ถึงประโยชน์ที่ได้รับ (Perceived Usefulness)
- 2) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of user)

ทั้ง 2 ปัจจัย ส่งผลให้ผู้ใช้งานเทคโนโลยี ซึ่งนำไปสู่การปรับพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี แต่จากการศึกษาในด้านพฤติกรรมการใช้งานและระดับการใช้งาน ความถี่ของการใช้งานระบบไม่สัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการรับรู้ต่อความง่ายในการใช้งานและประโยชน์ที่ได้รับ เพราะผู้ใช้กลุ่มเจ้าหน้าที่และกลุ่มครูที่ปรึกษา มีความพึงพอใจระดับมาก และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจด้านการรับรู้ต่อความง่ายในและประโยชน์ในการใช้งาน แต่พฤติกรรมในการเข้าใช้งานระบบยังอยู่ในระดับต่ำที่สุดและนิยมนำบริการเฉพาะส่วนที่จำเป็นกับการใช้งานซึ่งมีประโยชน์กับตัวเองเท่านั้น หากผู้ใช้มีความพึงพอใจมากเพียงใด พฤติกรรมในการใช้งานยังคงมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นปัจจัยที่มีผลกับพฤติกรรมการใช้งานน่าจะเป็นปัจจัยภายนอกอื่นๆ

นอกจากนี้แล้วการประเมินด้านลักษณะสารสนเทศของตามข้อกำหนดคุณสมบัติสารสนเทศของกรมวิชาการ (2539) ผู้ใช้งาน เห็นว่าลักษณะสารสนเทศที่ดีอันดับต้นๆ คือ 1)

สามารถเข้าถึงได้ง่าย 2) มีความชัดเจน กะทัดรัด ได้ใจความ 3) มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะนำไปใช้ เห็นได้ว่า ผู้ใช้งานเห็นว่า หากสารสนเทศนั้นเข้าถึงได้ง่าย มีความชัดเจน กะทัดรัด และมีประโยชน์กับการใช้งาน ดังนั้นสารสนเทศที่ดีควรเป็นสารสนเทศที่ผ่านการตรวจสอบและประมวลผลอย่างถูกต้อง เพื่อให้สารสนเทศมีความชัดเจน กะทัดรัด การนำเสนอสารสนเทศจะต้องทำให้ผู้ใช้เข้าถึงได้ง่าย และสารสนเทศจะต้องมีประโยชน์กับการใช้งานของผู้ใช้ซึ่งสอดคล้องกับ วีระชัย หวลศรี (2552) ได้ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ซอฟต์แวร์สำเร็จรูป สำหรับระบบบริหารงานบริการ ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้สรุปว่าประเด็นความแม่นยำถูกต้องของสารสนเทศอาจส่งผลโดยตรงต่อการให้บริการให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าในด้านการให้บริการ ดังนั้นจึงต้องมีการใช้นโยบายแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีการตรวจสอบ และบันทึกข้อมูลให้ถูกต้อง เพราะทำให้ผู้ใช้บริการ ได้รับประโยชน์จากสารสนเทศได้มากที่สุด

ปัญหาอื่นๆในภาพรวมที่มีผลต่อการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในด้านต่างๆ คือ ปัญหาด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการจัดการ และปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดการ และ ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์นั้นเป็นประเด็นปัญหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายจากผู้บริหาร เช่น นโยบายการใช้งานระบบที่ไม่ชัดเจน ส่งผลให้มีการทำงานซ้ำซ้อน การขาดการสนับสนุนการฝึกอบรม และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายให้เพียงพอกับความต้องการ มีผลที่สอดคล้องกับฉวีจิรา รัตนชาญพิชัย (2544) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่พยากรณ์การยอมรับนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (เชียงใหม่) สรุปว่าปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกับการยอมรับนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงาน คือ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูง การไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ ไม่มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมและไม่มีการฝึกอบรมพนักงาน และจันทร์พร เสงี่ยมพัชร์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษาภายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ สรุปว่าปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นทุกขั้นตอน คือ บุคลากรมีจำกัด มีภาระงานมาก ขาดความรู้ความชำนาญ และไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง

ข้อค้นพบ

จากผลการศึกษาการประเมินการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ ผู้ศึกษามีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่ม มีความถนัดในการใช้งานในระดับที่ต่ำที่สุด แต่ระดับการใช้งานส่วนต่างๆของระบบขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ เช่น ระบบงานสารบรรณเป็นระบบ

ที่มีข่าวสารและภาระหน้าที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษา และสามารถนำมาใช้ค้นหาเพื่อเก็บเป็นหลักฐานอ้างอิงในการทำผลงานได้ กลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษาจึงนิยมใช้มากกว่าระบบอื่นๆ และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา นิยมใช้ในการตรวจสอบผลการเรียนมากที่สุด

2. ด้านความพึงพอใจในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาของเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษานั้นในระดับเดียวกัน คือ พึงพอใจในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้ใช้รับรู้ถึงความง่ายและประโยชน์ในการใช้งาน รวมไปถึง ลักษณะสารสนเทศที่ได้จากระบบ ส่วนกลุ่มผู้ใช้ นักเรียน นักศึกษานั้น อยู่ระดับพึงพอใจด้านการรับรู้ความง่ายและประโยชน์ในการงาน รวมไปถึงความพึงพอใจด้านลักษณะสารสนเทศในระดับปานกลาง เนื่องจากนิยมใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาเพื่อตรวจสอบผลการเรียนเป็นหลัก จึงมองไม่เห็นความสำคัญในการใช้งานส่วนอื่นมากนัก ในด้านการพบกับครูที่ปรึกษานั้น จะเข้าพบเป็นประจำทุกสัปดาห์ เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้กลุ่มนักเรียน นักศึกษาไม่ค่อยนิยมใช้ระบบเพื่อตรวจสอบปัญหา หรือติดต่อกับครูที่ปรึกษามากนัก

3. ความความคิดเห็นด้านระดับปัญหาในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา มีข้อสังเกตคือ ผู้ใช้กลุ่มที่ได้ใช้งานระบบหลากหลาย และได้รับประโยชน์จากระบบมากกว่า จะมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นถึงระดับปัญหาน้อยกว่าผู้ใช้กลุ่มที่ได้ใช้งานระบบ และได้รับประโยชน์จากระบบน้อยกว่า เช่น ครูที่ปรึกษา ใช้ทั้งระบบบริหารจัดการบุคลากร ระบบงานสารบรรณ และระบบบริหารการจัดการนักเรียน นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาน้อยที่สุด ในขณะที่ผู้ใช้กลุ่มนักเรียน นักศึกษาซึ่งใช้งานเพียงระบบเดียว และได้รับประโยชน์จากระบบน้อยที่สุด จะมีความคิดเห็นถึงระดับปัญหาที่มากที่สุด ซึ่งความเป็นจริง ผู้ใช้งานกลุ่มที่มีใช้งานระบบมากกว่า เนื่องจากมีการใช้งานระบบมากกว่า จึงควรมองเห็นระดับปัญหามากกว่ากลุ่มผู้ใช้งานระบบน้อยกว่า แต่ผลการวิจัยให้ผลออกมาตรงข้าม อาจเป็นเพราะ ผู้ใช้งานกลุ่มครูที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่ที่มีความคุ้นเคยกับการใช้งานระบบมากกว่า เพราะมีการใช้งานระบบที่หลากหลายกว่า

4. ความความคิดเห็นด้านปัญหาอื่นๆ ในภาพรวมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ระหว่างครูที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ ปัญหาที่ในลำดับต้นๆ ของทั้ง 2 กลุ่มผู้ใช้เหมือนกัน คือ ปัญหาด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า ควรมีการปรับปรุงในด้านนี้มากที่สุดเพราะจะมีผลต่อความคิดเห็นด้านปัญหาของผู้ใช้งานทั้งสองกลุ่ม ปัญหาด้านบุคลากร ระหว่างครูที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่ มีลำดับที่แตกต่างกันมาก โดยครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นระดับปัญหาเป็นลำดับ 1 แต่เจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาลำดับสุดท้ายมีข้อสังเกตคือ กลุ่มเจ้าหน้าที่จะมีอายุไม่เกิน 30 ปี ส่วนครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุ 31 ปีขึ้นไป เรื่องของการเรียนรู้ และความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีอาจมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา และพิจารณาถึงข้อสรุปในประเด็นต่างๆของการประเมิน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้ทุกกลุ่มมีความถนัดในการใช้งานในระดับต่ำที่สุด และมีระดับการใช้งานส่วนต่างๆของระบบแตกต่างกันไป โดยที่ระดับการใช้งานนั้นมีข้อสังเกตได้ว่าผู้ใช้งานทุกกลุ่มจะนิยมใช้งานในส่วนการบริการของระบบที่มีประโยชน์โดยตรงต่อผู้ใช้เอง ตัวอย่างเช่นระบบบริหารจัดการนักเรียน นักศึกษา กลุ่มนักเรียน นักศึกษานิยมใช้เพื่อการตรวจสอบผลการเรียนมากที่สุด แต่ไม่นิยมใช้เพื่อการตรวจสอบข้อมูลพฤติกรรม และติดต่อกับครูที่ปรึกษา และระบบงานสารบรรณ ซึ่งกลุ่มเจ้าหน้าที่และครูที่ปรึกษามีระดับการใช้งานมากกว่าระบบอื่นๆ เพราะเป็นระบบที่มีการแจ้งข่าวสารและออกคำสั่งมอบหมายหน้าที่ ซึ่งสามารถที่จะนำมาอ้างอิงเป็นหลักฐานในการทำผลงานได้ ดังนั้นฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน ควรสำรวจว่าลักษณะงานใดจำเป็นต้องใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา หรือใช้ระบบเดิมซึ่งเป็นการบันทึกลงในกระดาษซึ่งเป็นระบบที่ผู้ใช้คุ้นเคยมาก่อน รวมไปถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มากขึ้น ทั้งการกำหนดนโยบายการใช้งาน และสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้ผู้ใช้งานระบบเกิดความคุ้นเคยในการใช้งาน

2. ฝ่ายบุคลากร ควรมีการส่งเสริมด้านการฝึกอบรม การใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาเป็นประจำเพื่อให้กลุ่มผู้ใช้ เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะกลุ่มครูที่ปรึกษา เพราะจากการศึกษาพบว่ากลุ่มครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นในปัญหาด้านบุคลากรในลำดับแรก โดยประเด็นย่อยคือปัญหา บุคลากรมีความรู้และเชี่ยวชาญคอมพิวเตอร์มีจำนวนน้อย มากที่สุด ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรจึงควรมีการฝึกอบรมกลุ่มครูที่ปรึกษาให้มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์มากขึ้น ถึงแม้ปัญหาจะในระดับน้อย แต่อาจส่งผลในการใช้งานระบบสารสนเทศอื่นๆในอนาคต

3. ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศควรตรวจสอบและควบคุมการใช้งานระบบเครือข่าย รวมไปถึงการเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องแม่ข่าย เพราะจากการศึกษาพบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่มีระดับปัญหาด้านระบบสารสนเทศและการสื่อสารมากเป็นลำดับ 1 โดยเฉพาะปัญหาด้านระบบเครือข่ายไม่ครอบคลุม และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีความพึงพอใจด้านความเร็วในการใช้งานในลำดับท้ายๆ และระบบไม่สามารถให้บริการได้ตลอดเวลา มีปัญหาาระบบล่มเหลวไม่สามารถให้บริการได้ในช่วงเวลาที่ต้องการใช้งาน อาจเนื่องมาจาก ผู้ใช้ทุกกลุ่มนิยมเข้าใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาภายในวิทยาลัยมากที่สุด และนิยมใช้ในช่วงเวลาเดียวกัน คือ ช่วงเวลากลางวัน (12.00 – 15.59 น.) ทำให้ปริมาณการรับส่งข้อมูลระบบเครือข่ายและเครื่องแม่ข่ายมีความหนาแน่นมาก

4. ครูที่ปรึกษาควรมีบทบาทในการแนะนำการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้นักเรียน นักศึกษาให้มากขึ้น เช่น การจัดฝึกอบรมการใช้งานในช่วงกิจกรรมพบครูที่ปรึกษารวมทั้งมีบทบาทในการแนะนำให้ผู้ปกครองทราบถึงประโยชน์ในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา เพราะผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองถึงร้อยละ 48.95 ไม่รับทราบว่าผู้ปกครองสามารถเข้าใช้งานระบบ เพื่อตรวจสอบผลการเรียน ของนักเรียน นักศึกษาได้และด้านการได้รับคำแนะนำในการใช้งานระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษาจากครูที่ปรึกษานั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำในการใช้งานร้อยละ 68.77

5. นโยบายของผู้บริหาร ที่ยังคงมีการใช้การตรวจสอบจากเอกสาร ซึ่งเป็นระบบเดิมที่มีใช้กันมานาน และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความคุ้นเคยกับระบบการบันทึกเอกสารด้วยมือ จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ระบบบริหารจัดการอาชีวศึกษา ที่เป็นระบบใหม่ การใช้นโยบายให้ทำงานควบคู่ระหว่างระบบเก่าซึ่งเป็นระบบบันทึกเอกสารด้วยมือ กับ ระบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต แต่ในด้านการตรวจสอบและการเก็บหลักฐานต่างๆ ยังคงใช้วิธีการแบบเก่า คือนำเอกสารที่มีการเขียนบันทึกด้วยมือ และเข้าเล่มเก็บเป็นแฟ้มผลงานจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องยึดติดกับระบบเดิม จนเป็นพฤติกรรมมองคร่ำ และส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้งานระบบ แม้ว่าระบบใหม่ จะมีความสามารถดีเพียงใด ก็จะไม่สามารถผลักดันให้เกิดการใช้งานระบบอย่างมีประสิทธิภาพได้ ดังนั้นผู้บริหารควรมีนโยบายในการตรวจสอบและการทำงานที่ชัดเจน จึงสามารถปรับพฤติกรรมมองคร่ำได้

6. การศึกษาครั้งนี้ ใช้หลักการตั้งคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามโดยนำแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เข้ามาตั้งคำถามตามแนวคิดและทฤษฎีนั้น ทำให้แบบสอบถามค่อนข้างยาว และบางข้อคำถามอาจไม่เหมาะสมกับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีความรู้ทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหากมีการนำไปปรับปรุง ควรมีการลดข้อคำถามให้น้อยลง และควรมีการตรวจสอบแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ จะทำให้แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นมากขึ้น นอกจากนี้การนำแนวคิดการยอมรับเทคโนโลยี TAM Model นั้นเหมาะสำหรับองค์กรที่มีการกำหนดนโยบายในการใช้ระบบเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนระบบงานเดิมอย่างสมบูรณ์ หากนำแนวคิดนี้ไปใช้กับองค์กรที่นำระบบเทคโนโลยีมาใช้โดยไม่มีการวางแผนนโยบายอย่างชัดเจน เช่น มีการใช้ควบคู่กันระหว่างระบบเก่ากับระบบใหม่ อาจไม่สอดคล้องกับแนวคิดนี้ เนื่องจากพฤติกรรมมองคร่ำ และความเคยชินกับระบบเก่าของผู้ใช้นั่นเอง